

gaa ind paa en Kontrakt, der bestemmer, at Kaserne skal være bygget inden 3 Aar; men vi kjende ikke Kaserne, vi vide ikke, hvilke Planer der overhovedet kunne være om Kaserne. Nu hørte vi jo fra den ærede Krigsminister, at der er adskillige saadanne Kaserneplaner i Gjære; men vi vide ikke, hvorvidt det strækker sig, og det er ikke godt for os at vide det, fordi vi overhovedet med Hensyn til alle vore militære Foranstaltninger slet ikke vide, hvordan vi staa i det her i Landet for Tiden. Og naar vi ikke gjøre det, maa vi være dobbelt forsigtige. Sær naar vi staa overfor en Minister, der har flige Grundsetninger som den nuværende, forekommer det mig, at man først og fremmest maa have Klarhed over, om Ministeren erkjender, at disse Kaserne ikke kunne bygges, uden at Folkethinget har givet sit Samtykke dertil, og uden at Udgifterne findes paa en almindelig vedtagen Finantslov. Vi maa have Rede paa, hvorledes Ministeriet overhovedet opfatter dette, om det er Meningen, at naar bare denne Kontrakt er godkjendt indirekte derved, at man er gaaet ind paa at bygge Frederiks Hospital, kan Ministeriet provisorisk bygge raft væk paa Kaserne og beraabe sig paa, at Folkethinget paa Forhaand har godkjendt dette. Det maa vi enten her i Salen eller gjennem Udvalgsforhandlingerne have ren og klar Bæstid paa, ellers kan Folkethinget heller ikke give sit Samtykke til Noget, det egentlig ikke veed hvad er. Den ærede Minister sagde, at Krigsministeriet maatte jo dog, naar det skulde bygge en Kaserne, have de Millioner, den skulde koste. Ja, det er ganske rigtig, men hvor skal Ministeriet faae dem fra? Det skal gaa til Lovgivningsmagten og faae dem igjennem dens Bevillinger; der skal Ministeriet faae dem. Men den Skik, som lader til at skulle indføres her, at det ene Ministerium afstaar Millioner til et andet Ministerium, for at dette igjen kan give nogle Grundstykker til et tredje Ministerium o. s. v., det bliver saa indviklet og saa aldeles udenfor den regelmæssige Gang for saadanne Foretagender, at der atter maa meget omhyggelige Overvejelser til. Den ærede Minister hævder, at han maa sørge for ikke at opgive Herredømmet over Noget af det, der hører Militæretaten til, og det vide vi, at den ærede Minister holder meget stærkt over dette. Særlig her i denne Sal have vi hver Dag Vidnesbyrd for os om, hvor stærkt Krigsministeren holder paa, at han ikke opgiver noget som helst Herredømme over de Ting, der paa en eller anden Maade forterer under Militæretaten, saa at han ikke

engang kan finde sig i, at Folkethinget f. Ex. kunde indrette sig paa en noget bekvemmere Maade, for at Forhandlingerne kunde gaa bedre; det kan han ikke, han skal værge denne militære Bygning her, denne Kaserne. Men samtidig forekommer det mig, at Ministeriet forlanger, at vi, Lovgivningsmagten, skulle saa temmelig frastrive os Herredømmet over adskillige meget store Arealer, som saa skulde blive Militæretatens Eiendom, paa en saadan Maade, at Militæretaten kunde raade over dem. Og for en stor Del af disse Grundstykkers Vedkommende skulde det være givet, at der ikke kunde opføres Andet derpaa end militære Bygninger; og det skulde vi være bundne til for evig Tid ved en saadan Kontrakt. Jeg antager i hvert Fald, at Militæretaten altid vilde holde paa, at naar en saadan Kontrakt var afsluttet med Kjøbenhavns Kommune, vilde Lovgivningsmagten aldrig faae Lov til, uden vi kom med en stor Erstatning til Militæretaten, at blande sig i, hvorledes disse Grundstykker skulde benyttes. Den ærede Minister har, som jeg før oplyste efter hans Udtalelser i Fjor, meget eiendommelige Begreber om, hvorledes Militæretaten ligesom er Noget for sig selv, og vi hørte nu af hans egen Mund, at der er Adskillige blandt de Militære, der ere endnu værre end han i denne Henseende, saa jeg frygter meget for Fremtiden, hvis vi ikke fikke os i Tide her, saa at vi ikke gaa ind paa Noget, der fører os ud i det Uvisse.

Krigsministeren (Bahnsen): Jeg vil dog blot gjøre et Par Bemærkninger i Anledning af, hvad den sidste ærede Taler omtalte. Med Hensyn til, om Lovforslaget om Kasernebygningerne skal forelægges her, kan jeg kun henvise til, at der allerede er forelagt ikke saa ganske saa Lovforslag om Kasernebygninger, og jeg anthydede endog saa i de Bemærkninger, jeg gjorde før, at der om kort Tid vilde fremkomme igjen et Lovforslag om Bygningen af en Sufartaserne, og da vilde det ærede Medlem kunne faae Leilighed til at udtale sig derom. Hvis vi ville bygge en Ingenieurkaserne, naar den Tid kommer, vil der ogsaa blive forelagt et Lovforslag om det. En anden Sag er det selvfølgelig med Hensyn til denne Kaserne til Erstatning for Sølvgadens Kaserne; det vil bero Noget paa, hvorledes Forholdene ville stille sig under Behandlingen af denne Sag; thi fra mit Standpunkt er jeg gaaet ud fra, at naar denne Sag er vedtaget, og naar denne Kontrakt er godkjendt, vil man ogsaa kunne bygge denne nye Kaserne og aflevere Sølvgadens Kaserne derfor. Der var endnu en Bemærkning til, det ærede